

Stanislav Češka

Pan Stanislav Češka se narodil 29. května 1932 jako druhé dítě do rodiny proslaveného truhláře v Lišově, kde prožil polovinu svého života. Na své mládí vzpomíná moc rád, byla to pro něj doba, kdy si nemusel dělat skoro s ničím starosti, i když ho v šestnácti letech potkalo neštěstí, protože jeho o několik let mladší bratr se utopil.

Vzhledem k tomu, že jeho otec byl truhlářským mistrem a tato živnost se v jejich rodině dědila už po několik generací, byla celá rodina trnem v oku režimu, který se po roce 1948 ujal moci. Jeho otec byl rovněž sokol a byl v demokratické straně, což mu dobrý obrázek u komunistů nedělalo. V roce 1949 byla firma jeho otce znárodněna.

Pan Češka chtěl vystudovat vysokou školu veterinářskou v Brně, ale hned v prvním ročníku mu to bylo znemožněno a ze školy byl bez jakéhokoliv vysvětlení vyhozen. Zaměstnání našel v Jihočeských mlékárnách, ale hned poté co zjistil, že by tato práce nebyla dlouhodobá, odešel a začal pracovat na stavbě. Zde byl až do doby, než mu přišlo předvolání na vojnu. Netušil, že nejde na klasickou dvouletou vojnu, ale že je zařazen do pomocných technických praporů. Režim se ho zde snažil převychovat, ale to se mu nepovedlo. První místo, kam byl odvelen, byly do Janovic nad Úhlavou, kde byl nucen stavět velké kasárny.

V táborech PTP strávil 27 měsíců. Žil zde ve velmi nuzných podmínkách a dost často byl nucen pracovat až na okraj svých sil. Byli zde hlídáni vojáky, kteří směli držet zbraň. Pan Stanislav se ale nenechal režimem zlomit. Domů se dostal díky nátlaku světových organizací a po smrti Stalina a Gottwalda, kdy se situace trochu uklidnila. Po návratu domů začal pracovat opět v té samé práci, jakou kvůli odvolání na vojnu opustil. Postupem času se vypracoval z obyčejného dělníka až do kanceláře. Právě k tomuto postupu mu pomohlo to, že celý život by velmi sportovně založen, hrál volejbal. Pracoval v Jihočeské Frutě.

Svou ženu potkal ve vlaku do Českých Budějovic. Ona byla známá baletka z Jihočeského divadla a dodnes je vidět, že je do ní velmi zamilovaný.

Z tohoto manželství vzešla dcera a syn.

Ale problémy s režimem měl stále, protože jeho sestra utekla za hranice v roce 1967 a dcera v roce 1985, obě emigrovali pře Jugoslávii a dnes žijí v Kanadě. Emigrovat chtěl se svojí sestrou, ale shodou nešťastných okolností se jeho útek nezdařil. Jelikož tolik jeho příbuzných emigrovalo, byl mnohokrát vyslýchán. U výslechů tvrdil, že o ničem nevěděl, což nebyla pravda, ale věděl moc dobře, že by ihned skončil ve vězení, kdyby něco přiznal.

Až po roce 1989 zjistil, že ho režimu udali i jeho dobří kamarádi.

Pan Stanislav, který nyní žije v Dobré Vodě u Českých Budějovic, je stále velmi čilý člověk, který neztratil vůli k životu a rád svůj příběh předává dalším generacím, aby se nezapomnělo, na to co se v naší zemi za totalitního režimu dělo.